

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

| | | |
|--|--|--|
| <p>Szerkesztőség: Főttér. 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adódnak vissza.</p> | <p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket: a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p> | <p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. <i>Nyitlér petit sora 30 kr.</i></p> |
|--|--|--|

Régi téma.

Régi téma, de mindég újmarad.

Ma midőn a villamosság terén szerzett fölfedezéseket kivéve minden ami szép, jó és nemes hanyatlak, vagy pang; ma midőn a színházban, mely a társadalmi műveltség egyik főtényezője, csak akkor élvezünk, ha régi költők arany-mondásait elevenítik föl: ma, midőn az igazi nemzeti ihlet csak akkor szállja meg lelkünket, ha Schuman, Bach, Bethoven, Schubert stb. rég elhunyt nagyok halhatatlan lelkük varázshangjával szállanak hozzánk; ma, hogy a valóságba, vagyis inkább a prédához térjünk vissza, midőn a hagyományos karácsonyi papucs himzése, a mákos és diós kalács öntése s többféle ezer meg ezer apró szükségesség és nem szükséges teendő hetekig elfoglalnak és bizonyos reményteljes izgalomban tartanak: ma midőn a régi témának egész serege, mint megfeythetetlen talány lebegnek szemünk előtt: — az örök időktől legérdekesebb témát a nő kérdést, melynek megoldását évszázadok óta minden művelt nemzet magáévá tett, de fájdalom, vagy

mondjam inkább hála istennek, még mindég megfejteni nem sikerült.

Nos tehát ma, bizony nehéz dolog volna, különösen magamfajta műkedvelőnek, új témákat fejtegetni.

E kis karczolat megírására is egy a nőket illető merész, de annál jellemzőbb megjegyzés készített, melyet nem nagyon régen egy eszes férfi szájából hallottam.

»Az asszonynak elég annyi ész, hogy jobb kezét megtudhassa különböztetni a baltól.«

Hiszen, ha a nő az élet bármely viszonyai és körülményei között mindég megfogja találni a helyes utat és ez által fogja bebizonyítani, hogy megtudja különböztetni a jobb kezét a baltól: azaz a jót a rossztól, a magasztost a hitványtól, az erényt a büntől, a nemesi a nemtelentől, a szépet a rúttól, akkor oly igények rejlenek e fentebbi mondásban, melyek a nőtől teljes önismeretet, minden hiúságtól ment gondolkozást feltételeznek. Ilyen tulajdonokkal csak egy okos, művelt fennkölt szellemű, szóval ritka lelki tulajdonokkal megáldott nő bír.

Csak így értelmezhető a fentebbi megjegyzés, az az képletesen

akarta magát az illető kifejezni, míg ellenben ha a jobb kéznek a baltól való megkülömböztetését szószerinti értelmében akarta kifejezni, akkor sajnálatra méltó és megérdemli azt a sötét véget melybe egykor egy ilyen nő oldala mellett jut.

Csak hogy a teremtés mai urai könnyen segíthetnek magukon, ha esetleg ilyen elvekhez ragaszkodva ballépést követnek el. Egyszerűen szoknek a sötétség és unalom karjaiból és másutt keresik azt, a mit otthon nem találnak.

Egy nőre, ki az életet komolyan veszi, nehéz feladatok nehezdednek, bármily fényes viszonyok közzé sodorja őket a sors. Az önálló nő szüntelen bírálat alatt van. Nehéz feladat vár arra a nőre is, ki a családi szentély tisztaságának őrévé szegődött. Mert a nő teremti meg a házi tűzhely igaz és tartós boldogságát, helyes és tapintatos vezetésével és mindent besugárzó kedélyével. Pedig állandóan fenntartani a házi tűzhely boldogságát, nem oly könnyű feladat.

Valjon egy röpke álomért, a mely talán a hat heti ugynevezett mézes hetekkel véget ér, érdemes-e

TARUZA

Novella a levegőből.

Írta: Id. Sándor Gergely.

Valami húzott az íróasztalomhoz.

Letelepedtem, könyvéig bemártám tollam a ténába s gondolkoztam, mi is az, a mit meg kellene írni. S míg rájöttem, hogy tulajdonképen semmi tárgyam sincs, addig szépen megszáradt a téná a tollamon.

Néztem e közben a különféle árnyalatú szürkeségeket a földön, a légben s az égen és arra gondoltam, bizonyára a lelkem maga is szürke, ha — per metaphoram — lehetséges ily szint öltenie. Egyébként ha fekete lelkű és »két színű« ember van, mért ne lehetne szürke lelkű is valaki, főként most, midőn mindenfelül csak mérhetetlen szürkeség vesz bennünket körül s nincs fehér, rózsaszínű, vagy valamely más élénkebb színű táj a lát-határon, mely lekötne figyelmünket s valami halvány visszfényt keltene ebben a lelkünkre rossz szellemként nehezedeő fojtó szürkeségben.

De hol van itt a novella?

A novella? . . . igen . . . a novella ott lebeg valahol a levegőben, a szürkeségben. Alig tudtam észrevenni. Pedig ha

jól megnézi az ember talál benne élénk színeket is. Olyanféleképen néz ki, mintha egy helyen arannyal, bíborral volna áttörve ez az ostoba ájer. Tulajdonképen azonban mégis minden szürke, a szemüvegem is, melyen a világot nézem. De csak most.

És az előtt?

Az előtt egy fiatal úr szerelmes volt egy kisasszonyba s nagyon boldog volt ha látta szíve hölgyét vagy hallott róla valamit.

Ah! mily rózsaszínű minden! Rózsaszín, melyben egyesül a nap aránya a szerelem bíbormámorával.

Ime, a szerelem színeiben kezdhetem már meg a novellát.

Az elébb említett úr egyszer hosszú léptekkel méregette végig az utcákat s talán egyéb gondja sem volt mint arra figyelni, hogyan kong az aszfalt topánkái alatt. Látni úgyszólván semmit sem látott, mert azt hitte nem találhat e helyen semmi olyast, mi az ő figyelmét megragadhatná, lekötöthetné. Nézett — mint a hogy mondani szokták — az ürbe a nélkül, hogy látott volna valamit s épen azért határozottan merem állítani, hogy letaposta volna az ön tyúkszemét, ha ovatosan ki nem tér útjából. Ilyen előzmények után egész természetesen találok, hogy kegyed megfordult, utána nézett és azon töprengett; ki ez a kontemplatív hajlamú

úr, ki nem akar tovább látni az őrránál? Ám nem találta el s én esküszöm kivülem nem mondhatta volna meg senki, hogy Erdős Imre ő, az új tanár.

Azt azonban már kegyed is tudhatja, hogy a mint Erdős Imre műértő fülekkel hallgatta vala a jobb- és ballábán lévő cipellők által okozott zöngésekben nyilatkozó csodálatosan kedves szünfóniát, egyszerre ijedten kapta fel a fejét, mert pofonvágva érezte magát egy olyanféle érzéstől, mint a minő egy nagy művészt ér például akkor, mikor isteni üveghangszólójába valami laikus belerikkant. (Óh! mily szép hasonlat.) Itt azután különbözni kezd már Erdős Imre a hivatott zenésztől, mert mikor a kellemetlen zörej okozóját ott, abban az ablakban megpillantotta, nem kapott ideglázt, hanem inkább olyan borzongás-féle futott át rajta s a következő pillanatban már vágyteljes elragadtatással szemlélte a laikusát, Miller Jankát.

Hja! fiatal ember volt, kinél a szív is működik nem csak az idegek.

Miller Jankának ugyanis aranyzóke volt a haja, búzavirágkék a szeme, hófehér az arca és bíborpiros az ajka, szóval szerelemregerjesztő jelenség vala daczára annak, (azért irtam ritkított betűkkel e két szót, hogy ne feledjék miként az ilyen tropust germanizmusnak nevezik,) hogy kiejtette az ablakon a kis ollóját és zör-

egész életünket, feláldozni, lekötni? Bizony nem.

Pedig ha madár távlatból szemléljük, milyen egyhangú csendes a boldog családi kör. Minden napnak meg van a maga prózai rendeltése. Ugy megy a házi dolog rendén mint az óra ketyegése. Mindezek mellett a prózai foglalkozások mellett a nő az, ki a jövő emberét neveli és ez által jutott neki a legszebb, a legmagasztosabb feladat a nagy mindenségben.

Az egész emberiség fejlődésének és működésének csirája a nő kezeibe van letéve.

Mint a földmives a termőfödbe a magot, úgy ülteti az anya a gyermek lelkébe az első palántákat, melyből később, megérve, a jövő ember okosságának, tudásának és műveltségének kell kifejlődnie.

Sőt később, midőn a plántált gyümölcs érni kezd, a gyermek nagyobb lesz, szellemi fejlődése és fejlesztése ezer gondot igényel, ismét a nő, az anya az, aki tanulmányait valamint egész lelki és erkölcsi életét ellenőrzi, vezeti és kormányozza.

Egyszerű és esendes a nő működése, de munkájának eredménye úgy is hatalmas. Egyszerű és csendes családi élet és mégis báj, szeretetre méltóságot és változatosságot visz egy okos nő kedélye, leleményessége működésének szerény terére.

Egyszerű és csöndös családi élet; de csupa báj és költészet. Nincs az a klub, banket, mely az ily élet varázsával versenyezhet.

Nos hát uraim, képletes értelemben véve csak, olyan nő képes ilyet alkotni: kiről ön azt mondja, hogy »elég, hogy ha megtudja különböztetni a jobb kezét a balról.«
Csakhogy hol van az ilyen nő?

S vajjon van-e férfi, a ki ilyen nőt megérdemel.

Jókai Mór.

Ki ne hódolt volna meg előtte széles nagy Magyarországon és hogy most hódolatra készítő nevét vesszük tollunkra, az nemcsak azért van, mert Csongrád város képviselő testületének 1894. évben hozott, ötven éves irói jubileuma alkalmából üdvözlő irata, melynek átadásával a jubiláris ünnepet rendező nagybizottság egyik alelnöke, akkori országgyűlési képviselőnk, Hock János lett megbízva, a megbízott hanyagsága miatt soha kezeihez el nem jutott; nem is azért, hogy összes műveinek 200 kötetre, 2000 nyomtatott ivre és 70.000.000 betűre terjedő jubiláris diszkidásának utolsó kötete most hagyta el a sajtót, hogy hirdesse a legnagyobb magyar elbeszélő dícsőségét a nemzet minden rétegének háláját, ragaszkodását és nagyrabecsülését, hanem azért, mert a munka és kötelesség teljesítés bajnoka, az 1848. évi márcziusi napok e vezéralakja, a szabadságharc hőse, a szabadszólásért vértanúságot szenvedett író, a szabadság és egyenlőség hirdetője, védője most, mikor Hock János és hozzá hasonló társai a törvényhozás működését saját hűségüknek tömjénezve megakasztani vakmerően merészek, midőn léhaság és szószárvárság a legalkotmányosabb országot a törvényen kívüli állapotba kényszeríti s a hazafiak tömege gondterhes szívvel bánkodik az energijától, mesterséges uton öngyermekéi által megfosztott anyánk, szeretett hazánk Magyarország sivár jelenén és ködbe borult jövőjén, akkor megint Magyarország büszkesége, irófejedelme Jókai Mór nemes példája és ragyogó tollát vet egy fényugárt a jelen sötétségébe és a hazafiak nagy tömege áhitattal lesi szavát, buzgalommal lelkesedve követi példáját, bizván bizva, hogy a Magyarok hatalmas nagy Istene nem azért adta nekünk Jókait ezredéves alkotmányunk megvédésére, hogy a léhák fajzatának erőszakossága a nemzet törpe kisebbsége azt tönkre tehesse.

Magyarország pénzügy miniszteréhez méltó, hogy míg országos törvényt az adók beszédese engedélyezve nincs, közeget az adók kényszer útján behajtásától eltölti, de Jókaihoz és az őt következő nemzethez méltóbb, hogy adóit önként fizeti, és a kormányzás eszközeit az or-

gésével olyan sallomortale-ra készítette az Erdős Imre eszmemenetét.

Erdős Imre az első bámulatból felocsúdvá, felvette az ollót, szolgálatkészen nyujtá át Janka kisasszonynak s e közben úgy találta, hogy az arcz hófehérség igen sötét rózsaszínűvé, mondhatni lángvörössé változott át.

Ej, ej! a kis kaméleon.

És ettől fogva Erdős Imre mindenha csak Jankára gondolt és szemérmesen elpirult, mikor vele az utcán találkozott, a vagy nevét említeni hallotta.

Janka pedig négy óra tájt az ablakhoz ült és csodálatos képen mindennap látta Erdős Imrét ablaka alatt néhányszor elsétálni, pedig ugyan messze esett házuk a gimnáziumtól.

A szerelem istenkéje eként fonogatta a rózsaláncot s ők mindaketten érezték, hogy erősödik napról-napra.

Fenszterpromenádok, kölcsönös elpirulások s az ébredő szerelem naponként változó jeleinek fontolgatása mellett telt az idő. De lőn egy bál.

A bálban a cigány leginkább lágy, olvadékony valczereket játszott s a lányok halkán suitogták ezekhez a szöveget. Útgették lábacskáikkal a padimentumot, mi annak a jele, hogy már táncolni szerettek volna. És egyszer, mikor a fuvola hangja élesen kitrillázott a zenéből, átsik-

lot valami kellemes érzés az Erdős Imre szívében, gyorsan Miller Janka elé állt, kissé zavarodottan hebegve el neki a bemutatkozási (jegyzet: hibás képzés) formulát. Janka felkelt, kezét fogtak és — ah! mindjárt lángot vet az egész terem! — táncolni kezdtek.

Igen ügyesen, bájjal táncoltak. Erdős Imre teljes tudatában lehetett tánczbeli tehetségének, mert egypár forduló után kiröppent lelkéből minden zavar s teljes nyugodtságát csak szerelme ellensúlyozta már. A tánc neki ugyilátszik olyan eleme volt, mint tengerésznek a tenger.

És a mint Imre balkezeivel kinyujtva tartá a Janka jobb karját, olyan vala a helyzet, hogy az arczok között igen kicsiny volt a távolság, mely fordulatoknál pláne oly elenyészővé lőn néha, hogy tán egy cigarettapapír sem fért volna közbe. Egy alkalommal pedig valamiképen megcsiklandozta a Janka haja az Imre arczát s még e pillanatban az arca is érintkezett az Imréével.

Tűz, tűz! . . . (Bocsánat kérem csak tréfából kiabálók, kedvem telik ugyanis abban, ha valakit boszanthatok.)

(Folyt. köv.)



szágnak megadja Jókainak a «Nemzet» e hó 2-án megjelenő számában közhírré tett felhívása következőkép szól:

Felszólítás a magyar nemzethez.

A mint a magyar pénzügyminiszter rendeletét elolvastam az adóhátralékok behajtásának felfüggesztéséről, azonnal erkölcsi kötelességemnek tartottam az újév legelső hétköznapján az adóhivatalba felsietni s ott mind az elmúlt évi hátralékomat, mind a jelen 1899-ik évi első évnegyvedi adóilletéket befizetni.

És ezennel felszólítok mindenkit, a ki a *hazát igazán szereti*, a kinek a *nemzet becsülete, az ország hitele drága*, hogy kövesse a példámat s adóját, melylyel *nem a kormánynak, de a hazának tartozik*, fizesse be hivatalos figyelmeztetés, kényszerítés nélkül.

Hiszem — sőt bizonyosan tudom, hogy felszólításom nem lesz kiáltó szó a pusztában.

Budapestben, 1899. január 2-ikán.

Dr. Jókai Mór
adózó polgár.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** Vadnay Andor dr. főispán néhány napi tartózkodásra a f. hó 12-én este Szentesre érkezett a fővárosból.

— **A gróf Károlyi család gyászja.** Megrendítő sulyos csapás érte Károlyi Tibor grófot, a körös-tisza-marosi árment. társulat és a főrendiház köztiszteletben álló elnökét, fia Károlyi Ferenc grófnak Londonban történt végzetes elhalálásával. A fiatal, 23 éves gróf a londoni nagykövetségnél volt és ott — mint hírlik — egy nálánál néhány évvel idősebb szépséges olasz grófnéba szeretett, aki azonban nem viszonzta szerelmét. Ezt a fiatal gróf annyira a szívére vette, hogy öngyilkossá lett. Besiető szolgálja holtan találta a szőnyegen, halántékán lőtte magát. Az agg főurat ért ez a csapás általános mély részvételet keltett. Károlyi Tibor gróf és két fia, nyomban a gyászhir vétele után Londonba utaztak, hogy szeretett halottjuk hazaszálltatása iránt a szükséges lépéseket megtegyék. Itthon a haza földjében, a család sirboltjában fogják örök nyugalomra helyezni a szerelem halottját.

— **Főúri vadászat.** Mágoesi fiatal ura, Károlyi Imre gróf nagyúri vadásztársaságot látott vendégül december 19—24-ike közt mágoesi kastélyában. A vendégek Széchenyi Béla, Károlyi Gyula, Károlyi Lajos és Teleki Gábor grófok, továbbá Beretvás Endre cs. és kir. kamarás voltak, akik a vendéglátó gróffal és urad. főtisztjeivel a fentemlített napokban tartott vadászatokon 300 drb. fácánkakast és 3100 drb. nyulat lőttek, mi igen jelentékeny vadász zsákmány.

— **Hegyi páter és társai ügye.** Mult év szeptemberében történt az az ország-szerte feltűnést keltett esemény, hogy Hegyi Antal plébános és tizenkét társát csendőr-szuronyok között vitték be a szegedi Csillag-börtönbe. A szentesi és csongrádi csendőrség volt kísértője a nagy csapatnak. Hegyi társai ezek voltak: Galambosi János, Nagy Istók, Hajdú János, Eszes Pál, Fehér Imre, Tenyeri István, ifj. Szőke János, Varga Gergely, Szőke Sándor, Fehér Lajos, Bucsi Antal és egy asszony. Az eset az volt, hogy Hegyi páter a parochia ellen izgatta híveit, melyben akkor Droppa Károly adminisztrátor működött. Hegyit ugyanis a vácz püspök elmozdította a plébániából. Erre azután letartóztatták őket. A vizsgálat megindult ez ügyben és többek között — mint értesülünk — megállapította volna, hogy Hegyi páter tényleg izgatta a híveket. Azonkívül konstatálták a vizsgálat folyamán, hogy Droppa adminisztrátor fehéreműit ellopták. Ebben a bonyolult és még teljesen meg nem világított ügyben tegnap terjesztette be terjedelmes vádirátványát Márton József dr. kir. alügyész, mely fölött a törvényszék legközelebb határozni fog.

— **Uj megyebizottsági tag.** Burg Dénest a legutóbbi általános megyebizottsági tagválasztás alkalmával két kerületben, a horgosiban és az algyőiiben is megválasztották és minthogy ő az előbbi megválasztást fogadta el, az algyői kerületben új választást tartottak, melynek eredményeként Piti István Sövényháza községi jegyző került be a megyebizottságba.

— **Igazoló választmány.** Az igazoló választmány tagjait a legutóbbi megyegyűlésen választotta meg a törvényhatósági bizottság, de elnökét és kinevezés alá kerülő tagjait csak most nevezte ki — a megyegyűlésről betegsége miatt távol volt főispán. A választmány elnökévé Fekete Márton kir. tanácsos, tagjaivá pedig Dózsa Béla, Rácz László és Czukor Emil lettek kinevezve.

— **Vakmerő lopások.** Néhány hét óta ismétlődni látszanak a Szlávik Tamás idejében elkövetni szokott lopások. Főleg élelmi szerekre vadásznak ezek a jó madarak. Legutóbb a múlt kedden Gyovai Istvánnak alma-utcai házában követtek el ismeretlen tettesek szemtelenül vakmerő betörést. Az utcai ablakot kifeszítették, azt az utcára kidobták, behatolván a szobába, az ott lévő lámpát meggyújtották s az összes ott lévő élelmi czikkeket ellopva, a lámpát égve hagyták. Gyovaiék a belső szobában aludtak s így csak reggel vették észre a lopást. A gyuan az Igrí és Dömötör, Fáraó ivadéki családokra esett. Be is vonultak ők a község fogdájába kihallgatás végett, de a tett elkövetését be nem vallották, sem pedig a körülmények nem bizonyítanak ellenük s így a rendőrség és a csendőrség más irányba terelte a nyomozást.

— **Dohány beváltás.** Most történnek a beváltások és hozzáuk tömegesen érkeznek parancsok, hogy oly slendriánul megy az osztályozás, hogy a gazdák lemondanak a további termelésről. Biztos helyről hallottuk, hogy egy asszonynak 2 hold földön termelt dohányáért csupán 16 frtot fizettek, a többi dohányja ugynevezett »kihányás« lett és mégis fölkerült a raktárba a dohányja. Adám! hol vagy? Hol a politikai biztos ilyenkor, hogy vétő jogával élvén, megmentse a polgárok vagyonát? És a szegény kertész, ki egész évi keresetét a dohánypénzből kapná ki s így kenyér nélkül marad, hol keressen sérelmeire orvoslást? Távol van tőlünk, hogy rossz indulatú föltevésekben keressék okát az ez idei különös és föltűnő rossz beváltásoknak, de méltányosabb eljárást, ha a működő tisztviselő nem tud, vagy nem akar gyakorolni, mért nem lép közbe a politikai biztos a gazda közönség érdekében? Egyébként úgy halljuk, hogy az érdeklő termelők már lépéseket tettek bajaik orvoslása iránt.

— **Mint hirdeteink között olvasható:** Szarka Mátyás örökösének a templom téren lévő háza szabadkézből eladó. Ezt azért látjuk jónak e helyütt is jelenteni, hogy a házat vásárolni szadékozók figyelmét el ne kerülje; miszerint most meg van a ritka jó alkalom arra, hogy város egyik legszebb helyén s középpontján vásárolhasson házat.

— **Emberbarátok figyelmébe!** K. P. tanuló a helybeli áll. polg. isk. IV. osztályát a múlt tanévben jeles eredménnyel elvégezte. A fiúnak szegény szülői nem voltak képesek tanítatásáról gondoskodni s most ott van szegény szülői szárnya alatt; segíti fogyasztani az amúgy is drága mindennapi kenyeret. Kérve-kérjük első sorban Csongrád város igen tisztelt előljáróságát, hogyha ezen szegény törekvő fiúnak volna egy irtóki hely ideiglenesen a városházánál, hallgason jó szívéré és alkalmazza arra K. P. tanulót. Ha elemi iskolát járt egyénnel kerül állás, akkor ez a fiú is megérdemel, ha mást nem, napidíjas állást. Másodsorban az ügyvéd urakat kérjük meg, hogyha valamelyikük teheti, ügyvédi irodájában sziveskedjék a fiút alkalmazni, hogy egy pár krajczárt ruhára és könyvre

megszerezve, a jövő tanévben folytathassa tanulmányait. Hogy igazán törekvő és szorgalmas fiúról van szó, az a következők közül is kiviláglik. K. P. tanuló a szőlők közötti iskola IV. osztályát jeles eredménnyel elvégezvén, tanítója biztatására beiratkozott a polg. isk. I. osztályába és naponta 5 kilométert megtéve, járt a polgári iskolába négy éven keresztül és mindig a jobb tanulók között elvigezte. A négy évi nélkülözés között elvégezte a négy polgári iskolát s most, midőn pályát kellene választania, nem képes az életútra megindulni, mert a szegénység fogva tartja, a kinek nincsen egyéb protektora, mint kitartó szorgalma, éles esze és jótévedő iránt melegen érző hálás szíve. Azon jó szívű adakozók, a kik valami csekély összeget szántak számára, juttassák lapunk szerkesztőségéhez, mi a jótékonyág eme önzetlen tettét a legnagyobb készséggel nyugtatjuk lapunkban.

— **Hat év — egy hónap.** Még a nyár folyamán egy 73 éves szegvári aggastyán Bihari György Ferencz revolvérrel hátbalötte elárverezett földjeinek megvásárlóját, Gorcsa Jánost. Ebben a bűnygyben a kúria hozott nemrég döntő végzést, melyben a revolvérrel aggastyánt hat évi börtönrre ítélte. Bihari vizsgálati fogságban ül az eset óta; most azonban rab lett. Följelentették ugyanis, hogy a nála lefoglalt holmikat eladta. A végtárgyalás folyamán avval védekezett az aggastyán, a kinek hajdan igen szép vagyona volt, hogy éhezett s így kénytelen volt elkövetni a tettet. A törvényszék egy havi fogságra ítélte el Biharit, aki úgy sirt most, mint valami gyermek. Rögtön hozzá is fogott a büntetés leüléséhez.

— **Loos-pocs.** Nem az elvadult hó, hanem a 3*nap óta szakadó eső csinált akkora loos-pocst, hogy akár az őszi esős, saras időben képzelhetjük magunkat. Igazán furcsa időjárás január közepén és csak úgy szakad az eső még most is. — No, de minden rossznak van jó oldala is. Már évek óta tapasztaljuk, hogy a nyári hőség is mérsékeltőbb, és a téli hideg is mindinkább enged a szigorúságból. Lehet, hogy közelednek egymáshoz. (?) Az évszakok ki fognak egyenlítődni s akkor kétszer aratnak minden évben. — Az ugyan még nem bizonyos s nem is olyan tudományos alapon fekszik ezen számítá-sunk, csak az egész reclam lapunknak, ha netán majd évszázadok, vagy ezredek múlva ez bekövetkeznék, utódaink elmondhatják, hogy: »lapunk volt az első, a mely már 1899-ben ezt megjövendelte, stb. stb.« hogy addig lapunk fönn áll-e, ez a — kiadó dolga. Tableauz.

Erős sovínista ugyan, de derék magyar ember Szalay Farkas honfitásunk, ki felbuzdulva a Klondikében hirtelen megzadagodott aranyások sikerein maga is elindult az arany termő, hó és jégborította, távol Észak Amerikába. Hogy azonban hazájától távol is kifejezést adjon magyar érzelmeinek még itthon ellátta magát megfelelő ruházattal, fegyverrel, szerszámokkal sőt tekintettel a Klondikében uralkodó jengteteg drágaságra, még az élelmi szerekkel is, melyek között élelmi és gyógyszer gyanánt néhány tucsat Eszterházy cognac foglalt el tekintélyes helyet. Igaz ugyan, hogy mint Szalay írja, nagy beviteli vámot szedtek be rajta partra szállásakor, de majd megfizetik neki a klondikeiek minden cseppet arannyal; már pedig ha ez fény, akkor Szalay uram akár egy esküvőt is megtegyen, mert magából a vele vitt Eszterházy cognacból is megzadagolhat. A mit tiszta szívvel kívánunk is neki.

IRODALOM.

A Memnon-szobrok képe. Áll a színes keleten két óriás ülő-szobor; mindegyik

egyetlen darab kőből. Az egyiket szét-törte a földrengés, Kr. e. 27-ben: felső része a földre zuhant. Nemsokára az a hír terjedt el, hogy a szobor talapzatából napfelkeléskor olyasforma hang hallatszik, mint mikor a hárfa hurja elpattan. E csodás monda szájról-szájra járt. A görögök a thebaeiek minden bizonykodása dacára sem akarták a zengő szoborban III. Amenhotpu fáraó szobrát látni; az aethiopia, Memnon, Tithon és Aurora fia szobrának tartották. Így e költői nép által költői magyarázatot nyert a hajnali zengés: Memnon anyját, a hajnalt üdvözli. Kr. u. a II. században Hadrianus császár és Sabina császárné csak azért utaztak Felső-Egyiptomba, hogy e csodás hangokat hallják. Septimius kegyeletből abba az állapotba helyezte vissza a szobrot, melyben a 27-iki földrengés előtt volt. De a szobor egyszerre — minden várakozás ellenére — elnémult. A görög Asklepiodotos még látta. Azt írta a szobor talapzatára:

Tengerszülött Thetis tud meg,
Memnomnak nem kell meghalni.
Hogyha bíbor fényvel festik
Anyja meleg sugarai,
Felhangzik hangos éneke
Lybiai hegyek tövében,
Miket száztornyú Thébától
Választ sáruga Nilus-fövény:

A te fiad, — ki diésvágyva,
Fényt keresve harcra szálla
Trójában s Thessáliában —
Nyugszik, néma, örök álma.

De már Champollion a «Lettres écrites d'Égypte»-ben azt írja: «... többször ültem hajnalban Memnon hatalmas térdein, de soha semmiféle zengemény nem jött ki szájából, hogy elvonja figyelmemet arról a mélabús képről, mely Thebae síkján tárult szemem elé, hol a királyi városok ezen elsőszülöttének tetemei hevernek szerteszté.» Lehet, hogy e dalt a tudós nem hallja, de a költő igen. A füzetben a szobroknak 2 gyönyörű képe is meg van, egy metszet s egy színes reproduccio, Werner Károly aquarellja után. Ez utóbbi képen a lemenő hold látszik az ég peremén, ezüstös fényt hintve a szobrok kőkebleire a sötétkék éjszakában, s Amenhotpu király kőalakja egykedvűen néz a viz-tükörre lábai előtt. Mondanunk sem kell, hogy e képek s ezek magyarázó leírása a Nagy Képes Világtörténet 7-ik füzetében van, mert hiszen mely más munka adna nálunk ily gazdag képét s ily tanulságos és élvezetes szöveget. — Egy-egy füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Az asszony bolondja. E cím alatt jelent meg a budapesti Sachs és Pollák kiadásában Pierre Louys-nak, az Aphrodite világhírű szerzőjének legújabb szenzációs regénye a: La femme et le pantin. A mily kevesen ismerték nálunk az Aphrodite megjelenése előtt Pierre Louyst, a szélső naturalizmusnak ez irányával egyedül álló, merész úttörőjét, annyira felesleges ma már — mikor a hírbéd regény magyar kiadását szinte elkapkodta a közönség — bővebben ajánlani Pierre Louys legújabb regényét. Az asszony bolondja szenzációs dolgában nem fog mögötte maradni az Aphrodite-nek, sőt bizonyos szempontban túl is fogja haladni azt, mert míg a mester első műve számára az antik világból merítette tárgyát, addig emez új munkája egészen a mai életet festő, valósággal ultramodern alkotás. Az asszony bolondja azt a mindnyájunk által ismert tyust örökli meg, a ki erkölcsileg és fizikailag csak úgy, mint anyagilag runiálja magát egy bármily jelentéktelen szoknyáért. A regény hőse egy párisi roué, a ki egy még gyermek spanyol tánczosnő után bekalandozza az egész pyraneusi félszigetet. A leány, a ki még ártatlan — moztai mondja diskretnen a spanyol a prevezitátnak minden elképzelhető frázisát átDOBZÓDKA kedvesével, de meg nem adja magát. A dte-verz bujkálódás hihetetlenül változatos jeleneteinek megdöbentően nyílt és merész leírása még Párisban is óriási szenzációt keltett, de viszont a legkényesebb kritika sem vitathatta el, hogy Pierre Louis

ebben a könyvben épp oly mestere a tollnak, a színeknek s a finom lélektani analysisnek, mint az Aphrodite-ben. Ez magyarázza meg, hogy az asszony bolondjának a társadalom minden rétegében osztatlan sikere volt. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a magyar fordítását dr. Rózsa Géza, az Aphrodite és Prévost össze műveinek elismert tollu fordítója végezte, oly művészileg, hogy az eredetinek minden szépsége csorbítottanul kerül a magyar közönség elé. A kiállításban is előkelő regény, minden könyvesboltban kapható egy forintért.

Felelős szerkesztő: **Eder János.**
Társ szerkesztő: **Holló Adolf.**
Kiadólaptulajdonos: **Weisz Márk.**

vh. 605 szám.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíróóság 1898. évi V. 407/a 2. számú végzése következtében dr. Szarka Mihály ügyvéd által képviselt Lindenfeld Berta-

lan javára Ludvig József csanyi lakos ellen 33 frt 28 kr. s jár. erejéig 1898. évi december hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 598 frt 32 kr-ra becsült köv. etkező ingóságok, u. m. bolti áru cikkek és szoba butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csongrádi kir. járásbíróóság 1898. évi V. 407/2. számú végzése folytán 33 frt 28 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi május hó 15. napjától járó 5 % kamatai, 1/30 v. váltó díj és eddig összesen 31 frt 26 kr-ban bíróilag már megállapított költségek erejéig alperes lakásán **Csanyon** leendő eszközésére **1899. évi január hó 16. napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitzetetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csongrádon 1899. évi január hó 3. napján.

R. Papp István
kir. bírósági végrehajtó.

**Kovács Lajosnak az úri-
utezában Kamerer Pál szom-
szédságában levő háza sza-
badkézből eladó.**

Értekezni lehet a tulajdo-
nossal: **magtár-utezai laká-
sán.**

Teljesen ártalmatlan.

Antiseptikus és hygienikus

HÖLGY-ÓVSZER.

Teljes biztos hatással, használatban kiméletes és nem kellene többé semminemű gyöngédtelen és ártalmas gumi- vagy spongya-cikkek, **1 doboz (12. drb.) 1 frt 50 kr. pontos használati utasítással 1 frt 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.**

Kapható a feltalálónál

László József gyógyszerésznél
Maros-Ujvár. (Erdély.) 8757.

Budapesti főraktár: **Török József** gyógyszerész, Kerpel. Fehrsas gyógyszertár
Lipót-körut 28. sz.

Bárhová discret szétküldés.
(Telefon 3617.)

Czélszerű és kiméletes. 30-26

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

„Képes Családi Lapok“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A **KÉPES CSALÁDI LAPOK“** borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájában“.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ előfizetési ára a „Hölgyek Lapja“ című divatlappal és külön beköthető „Regénymelléklet“-tel együtt:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ mutatószámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legczélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala.
Budapest, V. „Vadász-utca 14. (Saját házában).

Akar Ön jó
cognacot inni?



Kérjen
mindig
csak

TOKAJI COGNACOT

Tokaj város czimerével

(kigyós kereszt a hármass hegyen)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Kapható: minden gyógyszertárban és nagyobb fűszerkereskedésben.

Főraktár Csongrádon: Ungváry József gyógyszertára a Megváltóhoz.

10-2

Csongrád, 1899. Nyomatott Weisz Márk könyvnyomdájában.



**Szarka Mátyás örökösei-
nek templomtéri háza sza-
badkézből eladó.**

Bővebb értesítést nyujt
Szarka Ödön.



Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi soligeni gyártmány, sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** csillagos aczélből és a többi részei alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnlá
BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

26-12